

Datum van
inontvangstneming

:

03/10/2013

Zaak C-471/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

2 september 2013

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 augustus 2013

Verzoekende partij:

Peter Link

Verwerende partij:

Condor Flugdienst GmbH

[OMISSIS]

Beschikking

In de zaak

Peter Link, [OMISSIS] Kelkheim

verzoeker,

[OMISSIS]

tegen:

Condor Flugdienst GmbH [OMISSIS] Frankfurt

verweerster,

[OMISSIS] heeft het Amtsgericht Rüsselsheim

[OMISSIS]

op 22 augustus 2013

besloten:

- I. De procedure wordt geschorst.
- II. Het Hof van Justitie van de Europese Unie worden overeenkomstig artikel 267 VWEU prejudiciële vragen gesteld tot uitlegging van de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking [Or. 2] van verordening (EEG) nr. 295/91.
  1. Kan ook aanspraak op compensatie naar analogie van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 worden gemaakt wanneer de aankomst van de door de passagiers oorspronkelijk geboekte vlucht met meer dan drie uur is vertraagd, de passagiers evenwel inmiddels – na een reeds grote vertrekvertraging – vrijwillig, zelfstandig en voor eigen rekening bij een andere luchtvaartonderneming hadden gezorgd voor een vervangingsvlucht en dus niet de oorspronkelijk geboekte vlucht hebben genomen, waarbij de passagiers met de vervangingsvlucht in de luchthaven van bestemming zijn aangekomen met meer dan drie uur vertraging dan was gepland als aankomsttijd van de oorspronkelijk geboekte vlucht?
  2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: is het voor het ontstaan van aanspraak naar analogie van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 beslissend dat de vrijwillige en zelfstandige keuze voor een vervangingsvlucht met een andere luchtvaartonderneming gebeurt op een tijdstip waarop de vertraging reeds vijf uur overeenkomstig de artikelen 6, lid 1, sub c-iii, en 8, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 261/2004 bedraagt?

Motivering

In geschil tussen partijen is met name de betaling van compensatie volgens verordening (EG) nr. 261/2004 (hierna: „verordening”) wegens vluchtvertraging op basis van eigen en overgedragen rechten.

Verzoeker boekte voor zichzelf en zijn echtgenote bij verweerster een vlucht van Palma (Mallorca) naar Frankfurt aan de Main (vlucht DE 3399) op 13 juni 2012 met gepland vertrek om 8.10 uur en landing om 10.30 uur. De vluchtafstand bedroeg minder dan 1500 km.

Verzoeker en zijn echtgenote beschikten over een bevestigde boeking en bevonden zich tijdig vóór het vertrek van de geboekte vlucht aan de gate. Nadat vier uur na de geplande vertrektijd duidelijk werd dat het vertrek van het vliegtuig tot 21 uur was uitgesteld, boekten verzoeker en zijn echtgenote – om gelet op een afspraak van verzoeker de vertraging te verkorten – vrijwillig, zelfstandig en voor eigen rekening een vervangingsvlucht bij het Duitse Lufthansa AG en namen die vlucht. Verzoeker en zijn echtgenote namen niet de oorspronkelijk bij verweerster geboekte vlucht.

De oorspronkelijk geplande vlucht vertrok om 21.14 uur; de vlucht bereikte de luchthaven van bestemming in feite eerst om 23.29 uur.

[Or. 3]

Volgens verzoeker is voor het ontstaan van aanspraak op compensatie alleen beslissend dat de oorspronkelijk geboekte vlucht meer dan drie uur vertraging heeft en de betrokkene ook een grote vertraging heeft opgelopen. Dat de betrokkene verweersters vertraagde vlucht niet heeft genomen, maar – om de vertraging te verkorten – vrijwillig een vervangingsvlucht heeft gekozen, speelt geen rol.

Volgens verweerster is er geen aanspraak op compensatie aangezien verzoeker en zijn echtgenote niet de door haar – met vertraging – uitgevoerde vlucht hebben genomen.

Voor het geadieerde Gericht is beslissend of de door het Hof met name in de arresten van 19 november 2009 , 23 oktober 2012 en 26 februari 2013 (C-402/07, C-432/07, C-581/10, C-629/10 en C-11/11) gemaakte toepassing naar analogie van de artikelen 6 en 7 van de verordening inzake een aanspraak op compensaties ook geldt voor het geval waarin (wegens een reeds grote vertraging bij het vertrek) reeds een aankomstvertraging van meer dan drie uur is te verwachten en de passagier, om zijn persoonlijke vertraging te beperken, vrijwillig, zelfstandig en voor eigen rekening een vervangingsvlucht bij een andere luchtvaartmaatschappij boekt, als gevolg waarvan de luchthaven van bestemming weliswaar met een grote, maar kleinere vertraging wordt bereikt, dan wanneer hij de oorspronkelijk geboekte vlucht had genomen.

Naar het oordeel – dat niet definitief is – van de verwijzende rechter verzetten systematische overwegingen zich tegen de toekenning van compensatie aan passagiers naar analogie van de artikelen 5, 6 en 7 van de verordening [OMISSIS]. In het bijzonder pleit de regeling van artikel 6, sub c-iii, juncto artikel 8, lid 1, sub a, van de verordening volgens de tot dusver gehuldigde opvatting ervoor dat een passagier in geval van een zuivere vertraging geen recht op een vervangingsvlucht heeft en dus zijn eventuele aanspraak op compensatie verliest als hij vrijwillig kiest voor vervoer door een andere luchtvaartonderneming. Ook kan uit de verordening voor een geval als het

onderhavige niet worden afgeleid welke aankomst (de aankomst van de daadwerkelijk met een andere luchtvaartonderneming genomen vlucht waarop de verwerende luchtvaartonderneming generlei invloed heeft en die gedeeltelijk van zuiver toeval afhangt, dan wel de oorspronkelijk geboekte vlucht die verzoeker evenwel niet heeft genomen en de vertraging waarvan hij in feite niet heeft geleden?) voor de berekening van de vertraging van passagiers beslissend moet zijn.

(ondertekeningen) [OMISSIS]